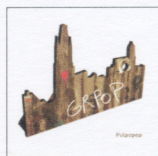

JORDI MONTAÑEZ

Cançons d'ara
(autoeditat)
CANÇÓ D'AUTOR

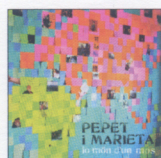
El cantautor Jordi Montañez beu del camí traçat per Cesk Freixas en la cançó d'autor de protesta —amb la seva pròpia manera de reivindicar, tal com mostra a “Nou conveni laboral”— i alhora del saber musical de Pau Romero (VerdCel). Comença agraint la vida a la mare que el va parir i a la terra mateixa (“Mare”), i als records que va recollint de tocar arreu dels Països Catalans, amb la cirereta d'un vers de Joan Brossa inclosa (“Entre les mans”). S'enfronta a “Aquesta por” de l'amor, i se'n va enllà quan s'acosta cap a nous reptes (“Et convido a caminar plegats”, molt més ambiciosa que la resta juntament amb la rabiosa i revolucionada “Cançó necessària” i la rockera “Quotidiana mort”). Tant fa un dolç retrat (“El senyor Vicenç”) com musica Maria-Mercè Marçal (“Vindicarem la nit”). **Cançons parides als carrers de Barcelona, des del tren fins a les places.** H.M.A. ***

PULPOPOP

La batalla dels dubtes + GR pop
(DiscMedi)
POP-ROCK

Pulpopop ja no és aquell duet histriònic de pop surrealista que va encandilar el jurat del Sona 9 i va sorprendre agradablement amb el disc de debut *Cuit* (DiscMedi, 2011). Sense baixar del tot de la figuera, el grup de la Celler de Ter publica aquest 2013 dos treballs que deixen clar el potencial de la formació: d'una banda, un nou disc amb cançons inèdites, *La batalla dels dubtes*. De l'altra, *GR pop*, vinculat a una audioguia turística de Girona, i que inclou una vintena de peces sobre espais emblemàtics de la capital del Ter. Tots dos treballs aposten per fugir de l'obvietat. *La batalla dels dubtes*, amb arranjaments de soul, electrònica, rock i pop, té un punt de tribal, està ple de girs inesperats i ve farcit d'energia de vegades continguda i altres desfermada: “Èscuriós”, “El Tapís de la Creació” o “Tres desmais” en són exemples. *GR pop*, en canvi, és un disc gravat a raig, amb la virtut de ser el fresc d'una ciutat que aposta per la música com un dels seus trets distintius. **Una explosió musical indomable de la mà d'un duet que sempre sorprèn.** R.P. ***

PEPET I MARIETA

Lo món d'un mos
(Mesdemil)
Fusió

Qualsevol que hagi anat a una actuació dels ebrencs en directe no pot tenir cap dubte que es tracta d'una banda de les que cal veure en viu. Tot el que envolta les seves actuacions no es pot plasmar en un CD ni es pot viure assegut al sofà de casa. Un cop fet l'advertiment, però, cal constatar que som davant un gran disc: espontani, combatiu, fresc, divertit i intel·ligent. Tretze cançons que entren molt bé des del primer moment, que enganxen per la melodia i que resisteixen bé les anàlisis de lletres que vulguem fer. Per exemple, “La mani”, dedicada a la gran manifestació de la Diada passada, deixa clara la postura de l'artista defugint la cançó pamfletària i convertint-la en un retrat d'aire costumista. Josep Bordes s'acompanya de sis bons músics i recorre a algunes col·laboracions per arrodonir el disc. Des dels omnipresents Quicos fins a la nova veu de Sílvia Ampolla, passant per Joan Garriga (La Troba Kung-Fú) i Adrià Salas (La Pegatina). Com als seus altres discos, **Pepet i Marieta** parteix del seu món local —significat en l'ús abundant que fa del dialecte— per fer un disc del tot global. JOAQUIM VILARNAU ***

LES SUEQUES

Cremeu les perles
(El Genio Equivocado)
ROCK-PUNK

És el disc de debut del quartet barceloní **Les Sueques**: tres noies i un noi que ja s'han anat fent escoltar pels escenaris catalans durant els darrers mesos i que presenten *Cremeu les perles*. Es tracta d'un disc de debut enregistrat per Cristian Pallejà (Fred i Son, exSedaíós) amb la col·laboració de **Hans Laguna**. No hi busqueu ni veus càlides i tendres ni lletres llargues i complicades: **Les Sueques** demostren tot el que són: un grup de punk i rock, disposat a fer molt de soroll. Malgrat les aparences, darrere la simplicitat d'algunes lletres s'hi amaguen tot d'idees intenses i himnes disposats a repetir-se dins el cap. El punt de calma i melangia desafinada es respira a cançons com “Mirall”, mentre revisiten el clàssic “L'Empordà” de **Sopa de Cabra** passat pel filtre alemany i reconvertit en “Geboren”. **Les Sueques** arriben per fer soroll, molt de soroll. E.S. ***

MARIA RODÉS, RAMÓN RODRÍGUEZ I MARTÍ SALES

Convergència i unió
(BCore Disc)
POP-ROCK

El que havia de ser un disc d'un duet, **Maria Rodés i Ramón Rodríguez (The New Raemon)**, s'ha acabat convertint en el projecte d'un trio indestruable, amb la incorporació al projecte del poeta i cantant **Martí Sales (Els Surfing Sirles)**. Ell és qui interpreta la cançó d'entrada, “El trenc de l'alba”, arrossegat, però ben lluminós: “Agafa el trenc de l'alba i dona llum a les coses”. **Maria Rodés** fa el segon pas ferm, dins una melodia i cors d'insomni, cantant “Ja sé l'amor/ ja sé com el voldria...”, i tot agafant a “Guerres i amagatall” alguns dels versos d'Enric Casasses (del seu poemari *Que dormim?*, editat per Empúries el 2002). A “Nusos” canta amb una veu propra **Ramón Rodríguez**, fent duet amb Clara Vinyals de **Renaldo & Clara**, i sembla sortida ben bé del seu últim disc com a **The New Raemon**, entre tenebres, però ara cantant en català i sense haver-se d'amagar rere cap adaptació com havia fet abans. “Jo no vull ser un cactus” fa passes pausades amb la veu de Rodés, mentre que els versos de “Taxidèrmi” de la poeta Núria Martínez-Vernis en la veu de **Rodríguez** condueixen a un món més cru i fosc, tot convertint la passió que bull a “arteries” i “sang” en “buits de palla”. **Maria Rodés** reprèn la faceta tètrica cantant “La visita” de la mort, sorgida de l'univers irònic de Pere Calders, i **Ramón Rodríguez** canta el corrent triturador “Into the Maelstrom” del poemari *Huckleberry Finn* de Sales. També amb un aire apocalíptic tanquen el disc amb “Eclesiastès 12:2-8”. A més de Vinyals, col·laboren a l'àlbum **Ricky Falkner (Standstill, Egon Soda)**, **Marc Clos (Nueva Vulcano, Jordi Savall)** i **Lluís Cots (Madee)**. **Cançons de llum, cantades des de la foscor.** HELENA M. ALEGRET ****

TERÀPIA DE SHOCK

Que mai no pari
(Música Global)
POP-ROCK

Han passat cinc anys des del disc *Escapa't amb mi*, que va consolidar els **Teràpia de Shock** com un referent del nou pop-rock de tall més juvenil. El seu tercer disc demostra que aquest clíxé ja no és vàlid: el grup de la Garrotxa ha madurat en el pla personal, però també en l'àmbit musical: les cançons dibuixen el pas de l'adolescència a un món adult i les contradiccions i inseguretats que de manera inevitable hi van associades. Ja no podem parlar d'una banda *teenager* per referir-nos a Uka, Massa i companyia: *Que mai no pari* mostra un grup consolidat, capaç de fusionar amb encert pop, rock i punk amb un punt descarat, una sonoritat guitarrera, melodies enganxoses i lletres directes. Ha estat produït per Miki Froteza i enregistrat a Music Land i Fortemus: una aposta que s'evidencia en un so més polit i detallista que aporta colors nous a temes com “Mira'm” o “Para't a mig camí”. **Teràpia de Shock** es reivindica més enllà d'etiquetes amb l'objectiu de poder saltar a l'escena *mainstream*. R.P. ****

LA TERRASSETA DE PREIXENS

Rapinyaires
(Casafont Records)
Fusió

Ho podeu anomenar patxanga, música de revetlla o de Festa Major. Potser hi ha un pessic de rumba, però també rocksteady, punk i pasdoble. **La Terrasseta de Preixens** és això i moltes coses més: ressons d'Emir Kusturica, ska, jazz, rock... No hi ha cap complex en la mixtura d'aquesta colla de músics de Ponent. El que sí que hi ha és talent per donar i per vendre, i ho demostren en un segon disc que han finançat gràcies a una campanya de micromecenatge —que va superar amb escreix les expectatives inicials— i que ha tingut **Marc Serrats** a la producció. L'empremta de **Xerramequ** —tota una garantia— es nota a cançons com “Confós” o “No tinc son” —on canta el gran **Tomeu Penya**—. Al disc hi destaca també una versió de “Si els fills de puta volessin” on participa el mateix **Pi de la Serra**. **Per La Terrasseta** hi circula bon vent i s'hi està de meravella les nits d'estiu. R.P. ****